

Vender nekateri niso šli ter klicali otroke nazaj, ker je prej ta denar iz pekla, a ko bi imeli denar doma, šel bi blagoslov od hiše.

„Tako otroci, tako hlapci in Vi prijatelji. To je od hčere, prvi denar, knez mi jih pošlje, na Dunaji so kovani nedavno, dobro jih pogledajte. razlagal je Materna. Ko je bil mošnjiček prazen, ga je še stresel in potem vrgel v ribnik.“
(Dalje sledi.)

Izvirni dopisi.

Iz Železnikov, 18. avg. Današnje praznovanje rojstnega dneva Njegovega c. kr. apostolskega Veličanstva presvitlega cesarja in vladarja Franc Jožefa I. se je pri nas vršilo prav posebno lepo in spodbudno. Naj o tem kaj malega zapišem v kroniko „Novic“. Že sinoč se je kar brez programa vprizoril nekaki mirozov z godbo in petjem skoz trg. Čas za slovesno sv. mašo je bil določen za danes ob 9. uri zjutraj. Ker se šolsko poslopje ravno prezidava, se je toraj ob 1/2 9. uri snidila praznično opravljena šolska mladina pred učiteljevim stanovanjem v Spod. Železnikih. Imela je na čelu šolsko zastavo s spominskim trakom iz l. 1888.; zraven pa še štiri druge, po kake 3 metre dolge zastave, in sicer: cesarsko-državno (črno-rumeno); visokoslavne cesarske hiše (belo-rudečo); kraljevo bavarsko (belo-višnjevo) in papeževo (belo-rumeno). Ravno na pr. ob tem času se je zbrala pred poslopjem za gasilno orodje danes v prvič v novi opravi nastopivša požarna bramba; — občinski odbor pa se je zbral v prostorih gospoda Mih. Taler-ja. Nekoliko trenutkov pred 9. uri prišli so vsi navedeni korporativno v farno cerkev k slovesni sv. maši, katero so opravljali č. g. župnik Ant. Korbič. Po zahvalni pesmi konec sv. maše odpeli sta se prva in zadnja kitica cesarske pesme. Po končanem cerkvenem sv. opravilu so se podali šolska mladina, požarna bramba, obč. odbor in ostalo občinstvo, ter ostavili se ob poslopju za gasilno orodje, ki je bilo okinčano z mlaji, cesarskimi in narodskimi zastavami, in imelo nad vhodom napis: „Bogu v čast, bližnjemu na korist“.

Kmalu na to so prišli v cerkveni opravi č. g. župnik A. Korbič ob azistenci č. g. J. Mikš-a in v spremstvu z cerkvenimi služabniki, ter so po cerkvenem obredniku blagoslovili gasilno orodje, pa tudi poslopje, v katerem se vse v to svrhu ptrebno shranjuje. Po obhodu č. g. župnika in spremstva je vročil blagorodni g. župan S. Košmelj načelniku požarne brambe blagorodnemu g. Fr. Košmelj-u poslopje v oslrb, orodje pa v porabo, ter sprejel od njega zaobljubo zvestega spolnovanja sprejetih dolžnostij. Temu je sledila službena zaobljuba gasilnega moštva v roko g. načelnika. Zdaj je imela požarna bramba svoj slavnostni obhod skoz trg i šolska mladina pa se je s svojimi peterimi zastavami v sprevedu podala v Zgornje Železnike na vrt blagorodnega g. župana S. Košmelj-a, kateri je bil za svečanost vrt nakitil z ovenčano veliko podobo presvitlega vladarja, z cvetličjem in zastavami.

Pravi šolski sklep se pri nas že od več let sem vrši vselej na rojstni dan presvitlega cesarja, in tako se je zgodilo tudi letos. Šolska mladina vstavila se je v polokrog, ogovorili so jo zaporedoma g. župan S. Košmelj, č. g. župnik Ant. Korbič in č. g. katehet Jan. Mikš. Na to je zapela mladina prvo in zadnjo kitico cesarske pesme, in na glas zaklicala presvitlemu vladarja trikrat: „Živio“! „Slava“! „Na mnoga leta“! Zdaj je bilo 22 odličnjakov obdarovanih z lepimi molitvenimi knjižicami z zlato obrezo; zraven teh je prejelo molitevne knjižice še 19 drugih otrok, ki so izmed ostalih še bolje učili; vsak izmed teh pa je dobil zraven še slikano mično cesarjevo podobico. Za telesno okrepčanje je pa prejel še vsak izmed navzočih otrok štruco belega kruha. Po skupni sklepni molitvi so se otroci razšli na domovja, navzoče moštvo požarne brambe pa je bilo pogosteno z fino pripravljenem golažem in pivom. — Popoldan je imela požarna bramba še svoj slovesni izlet na sosedni Zalilog, in vmes vršila tudi vaje na Jasenovcu. Mislimo, da bo vsem udeležencem in sploh prebivalstvu celega trga v prav prijetnem spominu ostal rojstni dan presvitlega cesarja, 18. avgust 1898.

Kot dostavek k temu skromnemu poročilu naj sledi še nekoliko besedij o našem novem gasilnem društvu. L. 1822. je bil pogorel ves naš trg: Zgornji, Srednji in Spodnji Železniki, pa tudi sosedni vasi Česnjava in Studeno. Koj po taisti veliki nesreči si je bil omislil trg brizgalnico, ki se je o požarih rabila doma, in rada priskočila na pomoč pri enakih nesrečah tudi v sosednih krajih. A večkrat se je pokazalo, da ena sama brizgalnica, in še ta narejena po zastareli konstrukciji, ne zadostuje. L. 1888. se je kot v spomin 40letnega vladanja Njega Veličanstva presvitlega cesarja po tedajnem županu J. L. omislila še ena nova brizgalnica najnovejšega kroja; priskrbelo se je takrat tudi še več drugega potrebnega orodja, škafov itd.; — tudi moštvo se je bilo začasno vpisalo, ki naj bi bilo o nesrečah vselej pri rokah. Ker pa vse to ni zadostovalo, in tudi shramba za gasilno orodje ne, se je v teku zadnjih dveh let zgradilo novo primerno poslopje, zglasilo se nad 50 prostovoljnih gasilcev, in omislila se po veliki darežljivost mnogih dobrotnikov vsem lična nova službena obleka. Vse to pa naj služi v trajen spomin na petdesetletnico vladanja presvitlega cesarja Franc Jožefa I. — In tako nastopi odslej naša požarna bramba lahko kot častna korporacija ob raznih slavnostih, pa tudi kot izvežbana pomoč o nesrečah požara. Posebne zasluge so si stekli za to blag. g. Fr. Košmelj kot bivši c. kr. častniški namestnik in zdaj načelnik požarne brambe, visokorodni g. Jan. Globočnik, g. župan Svitoslav Košmelj, gg. Ant. Hafner, Iv. Bončar, Gabr. Taler in dr. Naj ostane toraj naše gasilno društvo vedno: Bogu v čast, bližnjemu na pomoč!

L—k.